

⌘

ვერ გიღალატი შენ, ჩემო თავო,
ახლა სასწაულს მხოლოდ მე ველი.
და მე ვატყობდი: დრო მკლავდა, დაო,
და დრო მიჰქროდა შეუმჩნეველი.

თვალები სდუმდნენ და ცრემლებს ღვრიდნენ
და ნელა ქროდნენ წამები თრთოლვის.
იყო სადამო და უფრო ყვითელ
შუქის გარშემო ბრწყინავდა თოვლი.